

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/110/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010215
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6819010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Kvietka na verejnom zasadnutí dňa 18. mája 2022 v trestnej veci obžalovaného I. T., stíhaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 23.06.2021, sp. zn. 2T/99/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný I. T. oslobodený spod obžaloby, pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

ako štatutárny orgán spoločnosti J., spol. s r.o., X. 6, J., IČO: XX XXX XXX (od 04.11.2017 W.-T. s.r.o. J.) uzavrel dňa 26.09.2016 v L. X. zmluvu o dielo č. 37/2016 s objednávateľom spoločnosťou G. spol. s r.o., J. D. 5, L. X., IČO: XX XXX XXX, v rámci ktorej sa pre objednávateľa zaviazal ako zhotoviteľ zhotoviť dielo - dodávku a montáž kanalizácie v obci G., okres K. D. s termínom ukončenia stavebných prác 04.11.2016 a v dohodnutej cene diela 45 361,28 Eur bez DPH, pričom realizáciu zmluvne dohodnutých stavebných prác si zabezpečil ústnou dohodou ale aj následnou zmluvou o dielo u zhotoviteľa C. T., nar. XX.XX.XXXX podnikajúceho pod obchodným menom C.-Q. T. C., C. XXX, IČO: XX XXX XXX s termínom ukončenia stavebných prác 04.11.2016 a v dohodnutej cene diela 38 000,-- Eur bez DPH, následne C. T. po vykonaní stavebných prác dňa 15.11.2016 a odovzdaní diela vyhotovil faktúru č. 1658058 na dohodnutú sumu 38 000,-- Eur s termínom splatnosti do 29.11.2016, pričom obvinený I. T. uhradil C. T. v piatich splátkach na účet č. D XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v mesiacoch november a december 2016 len sumu vo výške 11 000,-- Eur, zvyšnú časť dohodnutej ceny diela mu nevyplatil, a to napriek tomu, že dňa 16.11.2016 objednávateľ spoločnosť G. spol. s r.o., L. X. od zhotoviteľa spoločnosti J., spol. s r.o., J. dielo riadne prebral a v bode 4 zápisnice z preberacieho konania objednávateľ a zhotoviteľ zhodne konštatovali, že dielo nemá žiadne vady a nedorobky a súčasne v novembri 2016 v troch splátkach poukázala spoločnosť G. spol. s r.o., L. X. na účet spoločnosti J., spol. s r.o., J. dohodnutú peňažnú sumu za dielo vo výške 45 361,28 Eur, čím svojim konaním uviedol do omylu C. T. podnikajúceho pod obchodným menom C.-Q. T. C., C. XXX, ktorý reálne riadne vykonal stavebné práce - dodávku a montáž kanalizácie v obci G. a nevyplatením dohodnutej ceny diela mu spôsobil tak celkovú majetkovú škodu vo výške 27 000,-- Eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú stranu - C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, okres O., s nárokom na náhradu škody, odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.08.2021. Uviedol, že okresný súd nesprávne rozhodol, keď oslobodil obžalovaného spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Tento svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že na to, aby odsúdil obžalovaného za zločin podvodu podľa § 221

ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., sa vyžaduje 100 % miera istoty bez akýchkoľvek pochybností o každom jednom zákonnom znaku skutkovej podstaty zločinu podvodu, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Okresný súd konštatuje, že mu neboli predložené žiadne také dôkazy, ktoré by čo i len naznačovali, že zo strany obžalovaného mohlo dôjsť k uvedeniu poškodeného do omylu, alebo že by obžalovaný využil omyl poškodeného ohľadne dohadovania podmienok a následného dohodnutia a podpisu zmluvy o dielo - kanalizácie v obci G.. Okresný súd preto konštatuje, že nebolo preukázané, že by obžalovaný uviedol poškodeného do omylu ohľadne uzavretia zmluvy o dielo na realizáciu stavby kanalizácie, resp., že by obžalovaný využil akýkoľvek omyl poškodeného ohľadom predmetnej stavby.

Majetková škoda pre poškodeného nevznikla v príčinnej súvislosti s udalosťami, ktoré predchádzali dohode obžalovaného s poškodeným ohľadne realizácie stavby kanalizácie, teda prezretia miesta budúcej stavby, ústnej dohody a neskôr podpisu zmluvy o dielo. Obžalovaný sa takto rozhodol až po tom, ako došlo k udalostiam po dokončení diela zo strany poškodeného, a to hlavne z toho dôvodu, že spoločnosť G. spol. s r.o. 23 dní po podpise zmluvy o dielo medzi obžalovaným a poškodeným ohľadne kanalizácie pokutovala spoločnosť obžalovaného sumou 10 000,- Eur za narušenie časti archeologického miesta v I., týkajúce sa predchádzajúcej stavby v I., ktorú taktiež realizoval poškodený, ktorý bol ako zhotoviteľ stavby zodpovedný za prípadné škody, ktoré na tejto stavbe vznikli, pričom narušenie časti archeologického miesta možno považovať za zodpovednosť zhotoviteľa diela, čo napokon pri výpovedi potvrdil sám poškodený, ktorý uznal podiel viny na tejto pokute a bol ochotný sa podieľať na jej zaplatení v polovičnej výške. Okresný súd poukazuje aj na ďalšiu skutočnosť, za ktorú nebol zodpovedný obžalovaný a ktorá nastala až po dohodnutí zmluvy o dielo s poškodeným, ohľadne kanalizácie v obci G., a to neskorý nástup poškodeného na práce, ako aj o 6 dní oneskorené odovzdanie stavby kanalizácie zo strany poškodeného.

Všetky vyššie uvedené a preukázané okolnosti spôsobili, že obžalovaný, ako sám uviedol, urobil z obchodného hľadiska obchodné rozhodnutie nevyplatiť zostatok ceny diela poškodenému, nakoľko v tom čase už bola na jeho firmu vystavená vyššie uvedená faktúra na 4536 Eur a zároveň mu bolo zadržaných 10 000,- Eur. Vykonaným dokazovaním zároveň nebolo preukázané, že konanie obžalovaného po ukončení stavby kanalizácie, teda nevyplatenie celej sumy, bolo zo strany obžalovaného vopred naplánované už v čase, keď sa s poškodeným dohadovali na podmienkach spolupráce. Konanie obžalovaného okresný súd považoval len za obchodné rozhodnutie a poškodený si mal v prvom rade svoje peniaze od obžalovaného vymáhať podaním žaloby na základe zmluvy o dielo na civilnom súde. V zmysle vyššie uvedeného, teda podľa názoru okresného súdu, absentuje na strane obžalovaného subjektívna stránka, teda úmysel obžalovaného už v čase uzatvorenia dohody uviesť poškodeného do omylu v otázke jeho úmyslu nesplniť si záväzok vyplývajúci zo zmluvy, ktorú predpokladá Trestný zákon v § 221 na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Záverom okresný súd konštatuje, že v tomto prípade je na mieste použiť zásadu trestného práva ultima ratio, ktorá odkazuje poškodeného na využitie všetkých dostupných nástrojov civilného práva na uplatnenie svojich práv skôr, ako si ich začal uplatňovať v trestnom konaní.

S právnym názorom okresného súdu, ktorý je vyjadrený v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný prokurátor nesúhlasil. Vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný I. T. zastupujúci spoločnosť J. s.r.o. J. dňa 26.09.2016 uzavrel zmluvu o dielo s objednávateľom spoločnosťou G. spol. s r.o. L. X., v rámci ktorej sa ako zhotoviteľ zaviazal zhotoviť dielo - dodávku a montáž kanalizácie v obci G. v dohodnutej cene diela 45 361,28 Eur, pričom realizáciu tohto diela si zabezpečil v mesiaci október 2016 u zhotoviteľa diela poškodeného C. T. v stanovenom termíne 04.11.2016 a v dohodnutej cene diela 38 000,-Eur. Zo zápisnice z preberacieho konania a odovzdania diela medzi spoločnosťou G. spol. s r.o. L. X. a spoločnosťou J. s.r.o. J. zo dňa 16.11.2016 vyplýva, že dielo, ktoré v konečnom dôsledku zrealizoval poškodený C. T., nemá žiadne vady anedorobky, a preto spoločnosť G. spol. s r.o. L. X. dielo riadne preberá. Zo zápisnice z vylúchu svedka W. C. N. z prípravného konania vykonávajúceho stavebný dozor na dodávke a montáži kanalizácie pre spoločnosť G. spol. s r.o. L. X. vyplýva, že dielo bolo C. T. vykonané riadne a včas a v čase odovzdania nevykazovalo žiadne vady. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj stavebný denník W. C. N., z ktorého vyplýva, že stavba kanalizácie bola ukončená dňa 10.11.2016, teda de facto poškodený C. T. v stanovenej lehote dielo zrealizoval. Poškodený C. T. po zrealizovaní diela vystavil spoločnosti obžalovaného faktúru na dohodnutú sumu 38 000,- Eur, pričom obžalovaný uhradil v mesiaci november a december 2016 poškodenému len sumu vo výške 11 000,- Eur a zvyšnú časť dohodnutej ceny diela mu obžalovaný neuhradil napriek tomu, že spoločnosť G. spol. s r.o. L. X. na účet spoločnosti J. s.r.o. J. riadne poukázala dohodnutú peňažnú sumu za dielo v plnej výške 45 361,28 Eur. Za takto preukázaného skutkového stavu veci nemal obžalovaný najmenší zákonný dôvod, aby poškodenému C. T. zadržoval podstatnú časť dohodnutej odmeny vo výške 27 000,- Eur. Pokiaľ sa aj dodatočne na

tejto stavbe objavili nejaké vady, tak tieto boli odstránené spoločnosťou G. spol. s r.o. L. X. a ako vyplýva z písomnej správy spoločnosti G. spol. s r.o. L. X. zo dňa 12.02.2019 na č.l. 264 vyšetrovacieho spisu, obžalovaný I. T. nebol za nevykonanú opravu diela žiadnym spôsobom penalizovaný. Teda v tomto smere neobstojí argumentácia obžalovaného, že celú sumu za dielo neuhradil poškodenému z dôvodu omeškania pri začatí stavebných prác, nedodržaní stavebného termínu realizácie diela a z dôvodu väd na diele. Obžalovaný I. T. nebol zo strany spoločnosti G. spol. s r.o. L. X. nijakým spôsobom ukrátený, penalizovaný, nevznikli mu žiadne dodatočné náklady v súvislosti s opravou diela, naopak bola mu riadne vyplatená dohodnutá cena diela vo výške 45 361,28 Eur.

Pravdepodobnejším dôvodom nevyplatenia plnej sumy poškodenému za dielo sa javí zadržanie sumy vo výške 10 000,- Eur v mesiaci október 2016 spoločnosťou G. spol. s r.o. L. X. za realizáciu predchádzajúceho diela v meste I., ktorú tiež realizoval poškodený C. T., a to z dôvodu narušenia časti archeologického miesta. Nevyplatením dohodnutej odmeny za zrealizované dielo - dodávka a montáž kanalizácie v obci G., si obžalovaný kompenzoval zadržanie jeho odmeny od spoločnosti G. spol. s r.o. L. X. vo výške 10 000,- Eur za narušenie archeologického miesta poškodením pri realizácii stavebného projektu v meste I.. Namiesto toho, aby sa obžalovaný s poškodeným dohodol na náprave diela v meste I. a odstránení väd, rozhodol sa obžalovaný nevyplatiť poškodenému plnú sumu za dielo v obci G. aj napriek tomu, že dielo bolo riadne a včas odovzdané a obžalovaný obdržal za toto dielo od spoločnosti G. spol. s r.o. L. X. dohodnutú odmenu. Teda úmysel podviesť poškodeného a nevyplatiť mu dohodnutú odmenu mal obžalovaný už v mesiaci október 2016, keď poškodený C. T. ešte ani nezačal realizovať stavebné dielo v obci G.. V tomto smere nemožno súhlasiť s názorom Okresného súdu Revúca o absencii subjektívnej stránky, teda úmyslu obžalovaného už v čase dohody uviesť poškodeného do omylu v otázke jeho úmyslu nesplniť si záväzok vyplývajúci zo zmluvy.

Ochrana majetkových záujmov tých podnikateľských subjektov zo subdodávateľských vzťahov, ktorí v konečnom dôsledku zrealizujú dielo, na ktorom sa iné subjekty len obohatili bez toho, aby sa reálne podieľali na jeho vzniku, má byť zabezpečená aj prostriedkami trestného práva, nielen práva civilného, a preto nemožno súhlasiť s názorom okresného súdu, že v tomto prípade je na mieste použitie zásady trestného práva tzv. ultima ratio.

Záverom svojho odvolania navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec Okresnému súdu Revúca, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný, a to prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 06.09.2021. Uviedol, že odvolanie prokurátora považuje v celom rozsahu za nedôvodné a podané výlučne v snahe oddialiť právoplatné skončenie tejto trestnej veci, pričom na tomto názore obhajoby nič nemení ani prokurátorom podané odôvodnenie odvolania a to najmä vzhľadom na nižšie uvádzané skutočnosti. Napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za správny, zákonný, dostatočne odôvodnený, presvedčivý a zodpovedajúci dôkazom vykonaným v tejto trestnej veci. Plne sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na základe vykonaných dôkazov bolo v konaní vedenom pred tunajším súdom jednoznačne preukázané, že skutok nie je trestným činom. S podaným odvolaním prokurátora nemožno rozhodne súhlasiť a treba hneď úvodom podotknúť, že v jeho obsahu neuvádza žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvého stupňa sa riadne, dostatočným a presvedčivým spôsobom vyporiadal so všetkými dôkazmi vykonanými na hlavných pojednávaniach vykonaných v tejto trestnej veci, pričom vykonané dôkazy hodnotil jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach. Z vykonaných dôkazov súd prvého stupňa vyvodil správne skutkové zistenia a tieto aj správne právne posúdil. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno nič vyčítať, tak čo z pohľadu procesno-právneho ako aj hmotno-právneho.

Od počiatku poukazoval na to, že skutok, pre ktorý je stíhaný a pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, nie je trestným činom. Skutočnosti uvedené v skutkovej vete obžaloby vyjadrujú priebeh úplne štandardného a bežného obchodno-právneho vzťahu, pričom z takéhoto opisu priebehu skutkového deja nie je možné vyvodiť existenciu jeho protiprávneho konania. Skutková veta predsa musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, významné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie, vrátane spôsobu spáchania trestného činu, a to predovšetkým vtedy, keď je tento znakom objektívnej stránky uvedeným v príslušnej dispozícii právnej normy tak, ako je to aj pri trestnom čine podvodu, pri ktorom jedným z pojmových znakov skutkovej podstaty je práve „úmyselné uvedenie iného do omylu“, čo skutok vymedzený v obžalobe prokurátora nespĺňal. Hoci sa tento nedostatok snažil prokurátor pravdepodobne napraviť v obsahu odôvodnenia jeho odvolania, činí tak neúspešne, keďže aj v tomto prípade len polemizuje o tom,

čo malo byť dôvodom nevyplatenia sumy poškodenému z jeho strany podľa jeho vlastného názoru a ním realizovaného selektívneho hodnotenia dôkazov. Zastáva názor, že takouto obžalobou je závažným spôsobom zasiahnuté do jeho práva na obhajobu, keďže tento sa má brániť voči niečomu, čo mu nie je ani len známe.

Vykonaným dokazovaním v tejto trestnej veci bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že on poškodeného neuviedol do omylu, ani žiadnym spôsobom nevyužil jeho omyl. Voči poškodenému konal úprimne, oznámil mu všetky dostupné a relevantné informácie týkajúce sa danej zákazky, pričom poškodeného žiadnym spôsobom nepresviedčal, aby zákazku v obci G. realizoval. Takto sa rozhodol sám poškodený po tom, čo si miesto zákazky obzrel a dohodol si s ním podmienky spolupráce. Uvedené potvrdil vo svojej výpovedi samotný poškodený ako aj svedok (p. E. zamestnanec p. T.). Taktiež bolo výpoveďou poškodeného preukázané, že tento neuplatnil na obranu svojich nárokov žiadne prostriedky civilnoprávne, ale hneď začiatkom nasledujúceho roka (cca mesiac po poslednej úhrade) splnomocnil vymáhaním pohľadávky vymáhaciu spoločnosť, ktorej dokonca zaplatil bez akéhokoľvek úspechu sumu 2000 Eur a následne podal trestné oznámenie. Napriek tomu, že trestné oznámenie trvalo nejaký čas, poškodený nepodal ani dodatočne žalobu na príslušnom civilnom súde, do právomoci ktorého riešenie takýchto záležitostí spadá. Preto v tomto prípade nie je možné ani hovoriť o neúčinnosti prostriedkov iných právnych odvetví, keďže žiadne takéto zo strany poškodeného neboli použité.

Z vykonaných dôkazov, najmä listinných dôkazov a výpovedi svedkov bolo preukázané, že poškodený na realizáciu zákazky G. nastúpil s oneskorením, následkom čoho mu boli zo strany spoločnosti G., spol. s.r.o. udelené zmluvné pokuty. Taktiež bolo preukázané, mimo iného aj výpoveďou samotného poškodeného, že následkom prác poškodeného na zákazke I. spoločnosť G., spol. s.r.o. mu zadržala sumu 10 000 Eur, ktorú mu ani doposiaľ nevyplatila. Ďalej bolo preukázané aj to, že v priebehu realizácie zákazky G. spoločnosť G., spol. s.r.o. jeho upozornila na nedostatky kvality prác a vady diela, ktoré svedok p. E. na hlavnom pojednávaní označil za „najzávažnejšie problémy, ktoré sa môžu pri kanalizácii vyskytnúť“ a nakoniec bolo aj riadne preukázané, že poškodený nevykonal dielo v dohodnutom termíne, ale bol v omeškaní, keď dielo nebolo dokončené v dohodnutý deň 04.11.2016, ale najskôr boli práce na zákazke ukončené 10.11.2016, pričom k odovzdaniu malo dôjsť až 16.11.2016. Samotný poškodený pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď si všetko tak „popočíta“, tak on mu vlastne dlhuje len 19 000 Eur. Ani na túto časť výpovede prokurátor v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nereflektuje.

Právna teória je v otázke výkladu skutkovej podstaty trestného činu podvodu celkom jednoznačná a taká je aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR, z ktorej možno vyvodiť, že spúšťacím mechanizmom pri tomto trestnom čine je práve uvádzanie iného do omylu alebo využívanie omylu iného, pretože len vtedy, keď je škoda na cudzom majetku spôsobená v príčinnej súvislosti s omylom inej osoby, môže prichádzať do úvahy spáchanie trestného činu podvodu. Prokurátor v podanom odvolaní taktiež nereflektuje žiadnym spôsobom skutočnosť, že časť úhrady ceny diela, ktorú on vykonal v troch čiastkových úhradách vo výške 7500 Eur bolo dokonca pred splatnosťou samotnej faktúry č. XXXXXXXX, ktorá bola splatná až dňa 29.11.2016, teda v predstihu. V danom konkrétnom prípade však nebola neplnená nielen subjektívna, ale ani objektívna stránka trestného činu podvodu. Ani skutočnosti uvádzané prokurátorom v obsahu ním podaného odvolania nie sú relevantné, keďže ide o skutočnosti, ktoré všetky nastali až potom, čo sa on s poškodeným dohodol na realizácii zákazky G..

Samotná skutočnosť, že on uzatvoril s poškodeným zmluvu o dielo, v ktorej sa zaviazal poškodenému po realizácii diela uhradiť dohodnutú cenu, ktorú ale v dohodnutej lehote nezaplatil celú, ale iba sčasti, nezakladá samo osebe bez ďalšieho jeho trestnú zodpovednosť pre trestný čin podvodu. V tomto konaní neboli zistené a preukázané žiadne skutočnosti svedčiacie o tom, že on predstieraním nejakých okolností, ktoré neboli pravdivé, vylákal od poškodeného plnenie. Nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by on v čase uzatvorenia zmluvy o dielo iba predstieral svoju vôľu za dodané dielo zaplatiť a čím by uvádzal poškodeného do omylu. Toto vlastne netvrdil ani samotný prokurátor, ani poškodený. Je zjavné, že prokurátor vyvodzuje jeho trestnosť konania len z toho, že tento nezaplatil poškodenému 100% napriek tomu, že spoločnosť G., spol. s.r.o. jemu za zákazku G. zaplatila (to, že jemu nezaplatili za akciu I. celú sumu, prokurátor ignoruje). Pri nazeraní cez takúto optiku, v opačnom prípade, ak by jemu G., spol. s.r.o. nevyplatil zákazku G., prokurátor by žiaden trestný čin nevidel. Otázne je, či by prokurátor videl alebo nevidel trestný čin v prípade, ak by G., spol. s.r.o. zákazku G. vyplatila jemu len čiastočne. V každom prípade, však nemožno vyvodzovať voči nemu trestno-právnu zodpovednosť v závislosti od konania tretej osoby, ktoré on ani nie je schopný ovplyvniť. Súd prvého stupňa teda správne posúdil, že skutok, pre ktorý bola na jeho podanú obžaloba, nie je trestným činom, keďže absentuje na jeho strane subjektívna stránka, teda jeho úmysel už v čase uzatvorenia dohody uviesť poškodeného do omylu v otázke jeho úmyslu nesplniť si záväzok vyplývajúci zo zmluvy, ktorú

predpokladá Trestný zákon v § 221 na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Súd prvého stupňa jednoznačne správne, spravodlivo a zákonne rozhodol, keď dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom a jeho oslobodil spod obžaloby. V nadväznosti na uvedené navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného a poškodeného, krajský prokurátor zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu sa obhajca plne pridržiaval písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora zo dňa 03.09.2021. Mal za to, že skutok kladený obžalovanému za vinu, nie je trestným činom, a preto navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť oslobodzujúceho výroku rozsudku, proti ktorému tento odvolateľ podal odvolanie. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané by prihliadal len vtedy, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., čo zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa, pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke neviny obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko tento skutok nebol trestným činom.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na str. 9 až 13, s ktorým sa stotožnil a bolo by nadbytočné ho opakovať. Z tohto zároveň vyplýva, akým spôsobom sa vysporiadal s argumentáciou okresného prokurátora na hlavnom pojednávaní, ktorá bola obsahovo čiastočne totožná s jeho vyjadreniami a hodnotením dôkazov, prezentovanými v podanom odvolaní. V tomto smere zároveň poukazuje na obsah vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu okresného prokurátora na stranách 2 až 5, s ktorým sa taktiež stotožnil.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v konečnom dôsledku v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, a tomu zodpovedali aj jeho úvahy, čo však nebolo namieste.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovanému za vinu. Pokiaľ však ide o to, či tento skutok bol zároveň trestným činom kladeným obžalovanému za vinu, resp. iným trestným činom, dospel k záveru, že v tomto prípade bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného a zároveň prihliadnuť aj na princíp „ultima ratio“. Skutočnosť, že obžalovaný ako štatutárny orgán J. spol. s r.o. okrem iného uzavrel s poškodeným C.-Q. T. C. zmluvu o dielo, v ktorej sa zaviazal po zhotovení a odovzdaní diela uhradiť poškodenému dohodnutú cenu, ktorú však zaplatil v dohodnutej lehote len čiastočne, sama o sebe v žiadnom prípade nezakladá jeho trestnú zodpovednosť nielen za trestný čin podvodu, ale ani za žiadny iný trestný čin. Na tom nič nemení skutočnosť, že obžalovanému bola napriek hrozbám napokon zo strany G., spol. s r.o. vyplatená celá suma za dodávku a montáž kanalizácie v obci G., keďže aj táto udalosť nastala až po uzavretí zmluvy o dielo medzi obžalovaným a poškodeným dokonca až po jeho zhotovení a odovzdaní. Nemožno opomenúť ani to, že obžalovaný časť dohodnutej ceny poškodenému zaplatil, a to čiastočne dokonca pred splatnosťou predmetnej faktúry od poškodeného. Taktiež bolo potrebné zobrať do úvahy, že obžalovanému G., spol. s r.o. nevyplatila sumu 10.000,- Eur za vykonanie stavebných prác v I., ktoré pre ňu realizoval prostredníctvom subdodávateľa - poškodeného, pretože došlo k narušeniu časti archeologického miesta pri vykonávaní stavebných prác poškodeným, pričom

o tejto skutočnosti sa obžalovaný dozvedel až po uzavretí zmluvy o dielo s poškodeným, a bol to iba jeden z dôvodov, pre ktorý nezaplatil poškodenému celú dohodnutú cenu za zhotovenie diela v obci G.. Z týchto skutkových okolností vyplýva, že obžalovanému z hľadiska subjektívnej stránky súdeného trestného činu v žiadnom prípade nebolo preukázané úmyselné zavinenie, a to ani vo forme tzv. nepriameho úmyslu, ktoré bolo nevyhnutné pre vznik jeho trestnej zodpovednosti. Vykonaným dokazovaním nebola u obžalovaného zistená a ustálená existencia tzv. podvodného úmyslu v čase uzavretia zmluvy o dielo s poškodeným, vrátane toho, že by chcel seba obohatiť na škodu cudzieho majetku (poškodeného), ani to, že by ho chcel uviesť do omylu a spôsobiť mu tak značnú škodu a nebol s takým konaním ani uzrovaný. Na tom nič nemení skutočnosť, že sa následne rozhodol nezaplatiť poškodenému zvyšnú časť dohodnutej ceny za zhotovenie diela kvôli sporom v ich obchodných vzťahoch. Dôležitým bolo tiež to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdom trestaný a teda nemožno konštatovať, že by mal sklon páchať trestnú činnosť a už vôbec nie úmyselnú trestnú činnosť. Do úvahy bolo potrebné vziať i konanie poškodeného, konkrétne spôsob a prostriedky, ktorými chcel získať zaplatenie zvyšku ceny za zhotovenie diela, pričom však nevyužil všetky dostupné zákonné možnosti, predovšetkým podanie civilnej žaloby na príslušný súd. Represívne a donucovanie prostriedky, ktorých aplikáciu pripúšťa Trestný zákon a Trestný poriadok, majú byť na dosiahnutie nápravy, resp. zákonnosti použité z hľadiska celého právneho poriadku až ako posledná krajná možnosť (princíp „ultima ratio“), a ich použitie by v danom prípade nebolo primerané a zákonné.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, mal odvolací súd za to, že okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu, bol trestným činom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.